

## μεσημέρι

**μεσημέρι, το**, ουσ. [<μτγν. μεσημέριον, ουδ. του αρχ. επιθ. μεσημέριος], το μεσημέρι·

- *απ' τα δώδεκα μεσημέρια*, πάρα πολύ νωρίς: «αυτός δεν είναι για νυχτερινή διασκέδαση, γιατί κοιμάται απ' τα δώδεκα μεσημέρια»·

- *καλό μεσημέρι!* ειρωνική έκφραση σε άτομο, που ενδιαφέρθηκε για κάποια δουλειά ή υπόθεση πολύ αργά, ιδίως όταν αυτή είχε ανατεθεί σε άλλον ή είχε περατωθεί από κάποιον άλλον. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *τώρα*·

- *μ' έπιασε το μεσημέρι*, αργοπόρησα, καθυστέρησα: «κάνε γρήγορα να τελειώνουμε, γιατί μας έπιασε το μεσημέρι»·

- *με βρήκε το μεσημέρι*, βλ. φρ. *μ' έπιασε το μεσημέρι*·

- *με πήρε το μεσημέρι*, βλ. φρ. *μ' έπιασε το μεσημέρι*·

- *μέρα μεσημέρι*, βλ. λ. *μέρα*·

- *ντάλα μεσημέρι*, βλ. λ. [ντάλα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας